

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla az elsőfokú eljárásban dr. Perényi László törvényes képviselő, a fellebbezési eljárásban dr. Kertész József ügyvéd által képviselt **ÚJSZEGEDI TEXTILES SPORTÉRT ALAPÍTVÁNY** 6726 Szeged, Kertész u. 3. szám alatti székhelyű felperesnek - az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Jogi Főosztálya, 1363 Budapest Pf. 24, ügyintéző: ... osztályvezető által képviselt **CSONGRÁD MEGYEI BÍRÓSÁG** 6720 Szeged, Széchenyi tér 4. szám alatti székhelyű alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítés iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. június 7. napján kelt 7.P.20.210/2007/13. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 100.000.- (Egyszázezer) Ft-ot és ennek 2006. december 6. napjától a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felek a fellebbezési eljárási költségeiket maguk viselik.

A fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A Csongrád Megyei Bíróság 1991. augusztus 30. napján jogerőre emelkedett Pk.60.203/1991/2. számú végzésével nyilvántartásba vette az Újszegedi Textiles Sportért elnevezésű felperesi alapítványt.

A szervezet elsődleges célja az ... Klub anyagi támogatása. A megyei bíróság P.21.925/1995/3. számú ítéletével az alapítványt megszüntette, ezért 1996. január 24. napján Pk.60.203/1991/5. számú végzésével a nyilvántartásból törölte. A felperes igazolási kérelmét elfogadva és fellebbezését elbírálva a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága 1996. október 1. napján Kf.III.27.208/1996/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és az ügyészségnek a felperes megszüntetése iránt előterjesztett keresetét elutasította, majd 1997. június 6. napján kelt Kny.II.28.756/1996/2. számú végzésével mellőzte a nyilvántartásból törlést.

A felperes a Nemzeti Civil Alapprogram által nyújtott támogatás megszerzése érdekében 200.000.-Ft vissza nem térítendő támogatásra pályázatot nyújtott be, amelyhez az alperestől kivonatot kért a nyilvántartásáról. A 2006. január 17. napján kiállított kivonat azt tartalmazta, hogy az alapítványt megszüntették, az nem működik. A felperes az okirat tartalmát nem vizsgálta, a támogatási kérelem mellékleteként az NCA-nak benyújtotta. A pályázat elbírálója ezt észlelte és hiánypótlásra hívta fel, ezért a felperes 2006. április 20. napján azzal a kérelemmel fordult az alpereshez, hogy nyilvántartását állítsa helyre. 2006. július 12. napján kapta kézhez a most már a valóságnak megfelelő adatokat tartalmazó nyilvántartási kivonatot. A felperes az igényelt támogatást megkapta, azonban a nyilvántartás helyesbítése előtt nem használta fel, ezért az erre vonatkozó számla 2006. július 12. napi keltezésű. A támogatási szerződés alapján az alapítványnak szakmai beszámolót és pénzügyi elszámolást kellett készítenie 2006. június 30. napjáig. A Nemzeti Civil Alapprogram a pénzügyi elszámolást vitatta, kifogásolta azt is, hogy a benyújtott számla nem a felhasználási időszakban, azaz 2005. január 1-től 2006. június 30-ig bezárólag keletkezett, ezért a felperest felhívta a megfelelő számla bemutatására. Az alapítvány ilyen számlával nem rendelkezett és nem kívánta kizárni magát két évre a további juttatásból, ezért 2006. december 6. napján a támogatást visszafizette.

A felperes keresetében 200.000.-Ft és ennek 2006. december 6. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest bírósági jogkörben okozott kár megtérítése jogcímén, mert a nyilvántartásának helyreállítását elmulasztotta és így 2005. évre a támogatástól elesett.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta az okozati összefüggést a káresemény és az alperesi magatartást között, állította, hogy a téves kivonat kiadása az alperes terhére nem róható. A bíróság a felperesi alapítvány törlését az alapítvány megszüntetését kimondó ítélet jogerőre emelkedését követően rendelte el, utóbb azonban a Legfelsőbb Bíróság eltérő tartalmú határozatot hozott. Az alperes ezt is bejegyezte a nyilvántartásába, azonban a megyei bírósági adatokat az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala által vezetett központi adattárba vezette át. A továbbiakban az ügyfelek a bírósági kezelőirodák útján a központi nyilvántartási rendszerből kapják a kívánt adatokat. A központi adattár nem tartalmazta, hogy a másodfokú bíróság a törlést mellőzte. A felperesnek azonban módjában volt a kárt elhárítani, ugyanis elvárható lett volna, hogy ellenőrizze a kivonat helyességét és a hiba felismerésekor azonnal gondoskodjon a helyes tartalmú kivonat beszerzéséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Jogi okfejtése szerint a társadalmi szervezetek és alapítványok nyilvántartásának vezetése, illetve erről az ügyfeleknek szolgáltatott kivonat nem az ítélezés része, tehát nem a közhatalom gyakorlása során kifejtett tevékenység, így az esetleges jogellenes magatartás nem a Ptk. 349. §-a alapján vizsgálható. Az általános kártérítési felelősséghez szükséges kritériumok sem állnak fenn, ugyanis nincs okozati összefüggés a felperes kára és az alperes magatartása között. Számítógépes nyilvántartásban szerepelnek az alapítványra vonatkozó adatok. Az alperesi alkalmazott a felperesnek 2006. januárjában olyan kivonatot adott át, amely szerint az alapítvány már megszűnt. A felperes képviselője ezt nem ellenőrizte, átolvasás nélkül csatolta a pályázatához. 2006. áprilisában már tisztában volt azzal, hogy helytelen tartalmú nyilvántartási adatot közöltek vele, ezért módjában állt elhárítani a kárkövetkezményt, ugyanis elvárható lett volna, hogy legalább a hiba felismerésekor gondoskodjon a helyes tartalmú kivonat beszerzéséről. Ezen kötelezettségének nem tett eleget, a megfelelő intézkedés megtétele iránt kérelmet nem terjesztett elő. A felperes terhére értékelte azt is, hogy az államkincstár 2006. szeptember 28. napi felhívása ellenére nem tudott olyan számlát benyújtani, ami a felhasználási időszak alatt keletkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, kérve annak megváltoztatását a keresetében foglaltak szerint. Előadta, a bíróságtól elvárható, hogy a valóságnak megfelelő tartalmú nyilvántartást vezessen. Álláspontja szerint a bíróság közhatalmi jellegű tevékenységének gyakorlása során bocsátotta ki a valótlan tényeket tartalmazó kivonatot. Nincs jelentősége annak, hogy az alapítvány képviselője meggyőződött-e az okirat helyes tartalmáról, hiszen elvárható az alperestől a valós tényeken alapuló okirat kiadása. Lényegesnek tartotta magatartásának megítéléséhez, hogy a támogatást visszautalta a folyósító részére, mert a jogszerű felhasználást igazolni nem tudta a jogellenesség miatt.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Érvelése szerint a felperes sérelmének maga volt az okozója, nem ellenőrizte a 2006. január 6. napján átvett és az alapítvány megszüntetését tanúsító kivonatot. Az iratokból az is megállapítható, hogy a Magyar Államkincstár Csongrád Megyei Területi Igazgatósága hiánypótlásra felszólításának nem megfelelően tett eleget és ez szolgáltatott okot a támogatás visszakövetelésére. Értékelné kérte a károsult közrehatását.

A fellebbezés **részben alapos.**

Az alapítványok nyilvántartásának ügyviteli szabályairól szóló módosított 12/1990.(VI.13.) IM. rendelet 1.§ (1) és (2) bekezdése értelmében az alapítványt a székhelye szerint illetékes megyei bíróság veszi nyilvántartásba és erről, valamint a bejegyzett adatok változásáról kérelem alapján dönt. A Ptk. 349. §-ának rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a bíróság jogkörében eljárva kárt okoz. Az alapítványok és a társadalmi szervezetek nyilvántartása, mint nem peres eljárásban végzett tevékenység, a bírósági eljárás része, az ezzel összefüggésben keletkezett károk esetében ezért közhatalmi tevékenység gyakorlásával történt szerződésen

kívüli károkozás valósul meg. A Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti rendelkezésből az is következik, hogy a jogorvoslat kimerítése olyan előfeltétel, amely a kártérítési igény érdemi elbírálásához nélkülözhetetlen. Jelen esetben azonban jogorvoslat előterjesztésére nem volt lehetőség, mert a törlés mellőzésére vonatkozó végzés a felperes korábbi sérelmét orvosolta, míg a téves nyilvántartásról kiadott kivonat ellen fellebbezés előterjesztésére nincs lehetőség, azonban az alapítvány képviselője annak helyesbítését kérte és a kárigényét közvetlenül bírói úton érvényesíthette. A valótlan tartalmú nyilvántartás vezetés vétkes kötelelességszegésnek minősül, amelynek alapján az alperes kártérítési felelősséggel tartozik.

A kár abból keletkezett, hogy az alapítvány a támogatási szerződésben vállalt kötelezettség ellenére a támogatást nem tudta felhasználni 2005. január 1. napjától 2006. június 30. napjáig keletkezett fizetési kötelezettségek kiegyenlítésére, mert a nyilvántartását helyreállító okiratot csupán 2006. július 12. napján vette át.

A Ptk. 340. § (1) bekezdése alapján azonban a károsult kötelessége a kár elhárítása, csökkentése és ha ezen kötelezettségének felróhatóan nem tesz eleget, magatartásának következményét maga viseli. A felperes előadásából megállapíthatóan a 2006. január 17. napján kiállított okiratot annak átolvasása nélkül küldte meg a pályázat kiírójának és nem észlelte, hogy az megszűnt alapítvány adatait tartalmazza. Képviselője útján 2006. április 20. napján kérte a nyilvántartás helyreállítását, de nem járt utána, hogy az alperes intézkedett-e; küldött-e részére levelet, melyet - ha írtak is neki - bizonyítottan nem kapott meg. 2006. májusában átutalták a pályázaton elnyert támogatási összeget. A képviselő ekkor sem fordult a bírósághoz annak ellenére, hogy Szegeden lakik, így különösebb nehézség nélkül érdeklődhetett volna személyesen is, hogy az alperes intézkedett-e. 2006. július 12. napján vette át a helyes tartalmú okiratot, ebben az időpontban azonban a támogatás szerződésszerű felhasználására már nem volt lehetőség.

A károsult közreható önhibája miatt az ítéltábla az alperes kártérítési felelősségét fele részben találta megállapíthatónak és 100.000.-Ft kártérítés megfizetésére kötelezte. A késedelmi kamatról a Ptk. 301/A. §-a alapján rendelkezett.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése részben vezetett eredményre, a részleges pernyertesség alapján azonban a Pp. 81. § (1) bekezdésére figyelemmel a fellebbezési eljárási költségeiket a feleknek maguknak kell viselniük. A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az államot terheli a felek személyes illetékmentessége folytán az illetékekről szóló 1990. évi III. törvény 5. § (1) bekezdés c/ és d/ pontja, valamint (2) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § (1) bekezdése és 15. §-a szerint.

S z e g e d, 2008. február 27.

Dr. Sággy László sk.
a tanács elnöke

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
előadó bírő

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró